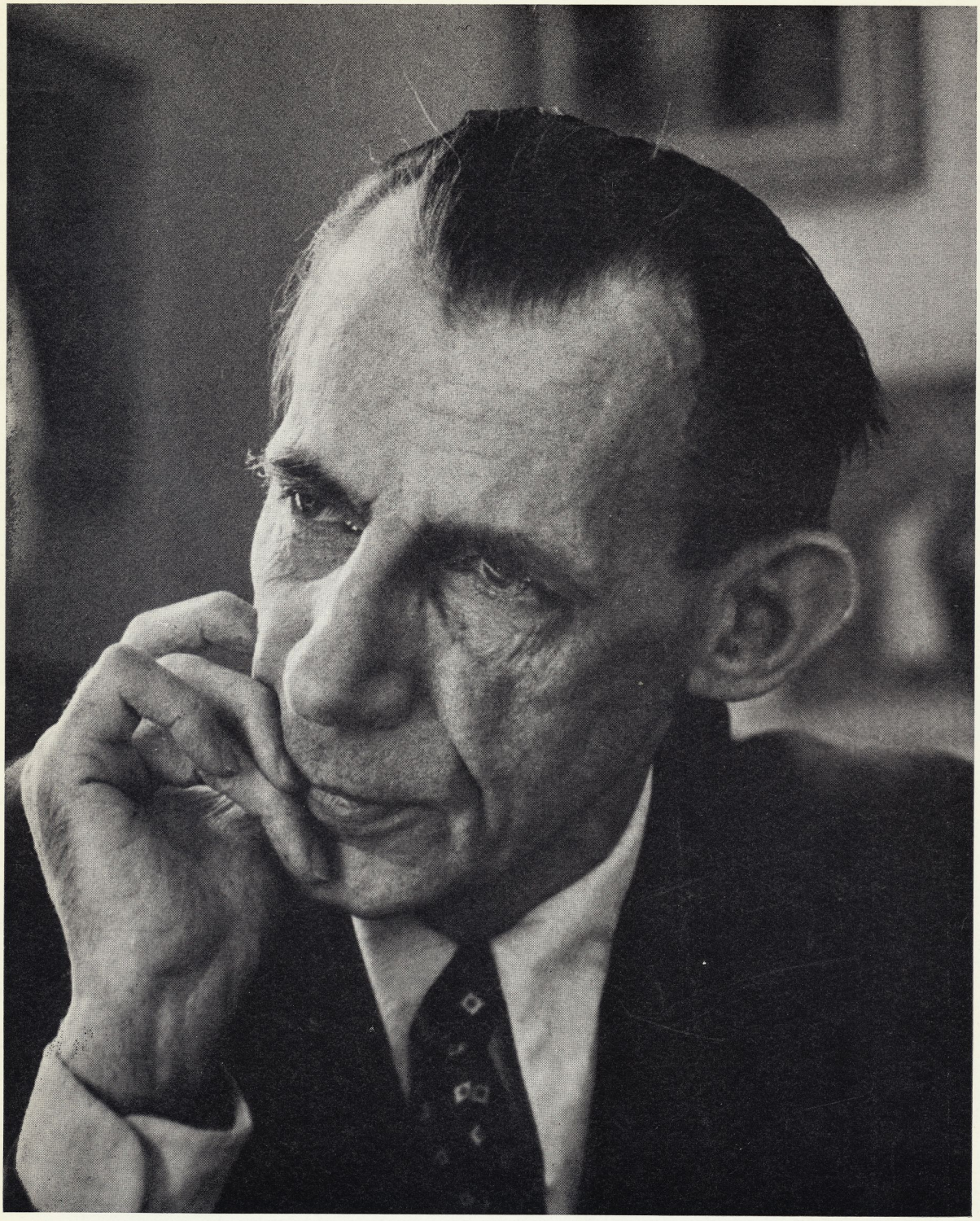

Poste Restante ★

Medlemsblad för
Nils Ferlin-Sällskapet
Nr 1 1977

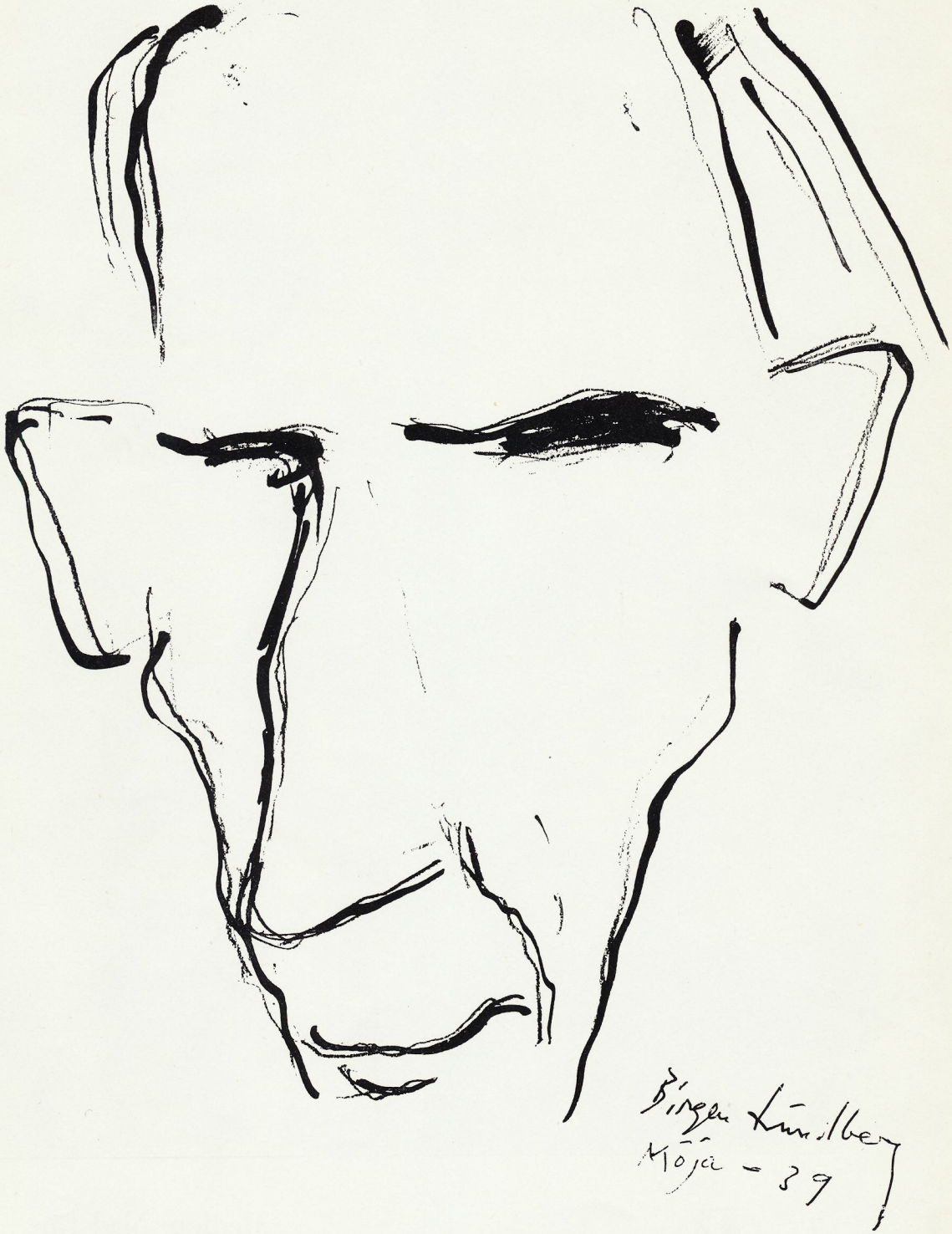

Omslagsbilden ur Vecko-Journalen nr 43/1961. Foto: SGR-Bild.

Kära Ferlinvän och lyrikälskare

Har Du sett hur makalöst vackert Sverige står i sin vinterskrud, nu i tidiga mars? Det stod ett skimmer över Sveriges landskap, en luftig våraning över markens snö, när jag reste genom landet på en liten poesiuppläsningsturné som jag just avverkat.

Under den träffade jag fullt av människor som är intresserade av poesi, kanske stod dom inte i täta, orygggliga skaror men de var många nog för att jag skulle tycka att det verkligen är en mening med vår lyrikfrämjande förening!

Nå, nu när du läser det här har ju härligheten runnit bort till glädje för den törstande jorden. Grundvattensdepåerna behöver ju en rejäl påfyllning en verklig vårflod. Men istället står ju våren himmelshög, glitterögd och mysande och sätter sprätt på människoanden, den litet dävna och vintertrötta.

Litet munterhet i människosjälen tänker jag mig också att det här numret av vår tidskrift kan ge Dig, kära medlem. Men en liten svårighet med den är att ibland kommer den inte fram till den som ivrigt väntar på den. Orsaken till det är inte att vi tappat bort den väntande i registret eller att postverket tappat bort försändelsen, den enkla anledningen är att den som väntar har ändrat adressen och inte talat om det för oss!

Därför, kära Du som vet att Du snart kommer att ändra din adress, tänk på att meddela oss Din nya. Skriv ett litet kort till Gunnar Larson och tala om var du tänker slå dig ner, med postnummer och allt!

Kanske vi ses på vårmötet? Det ska bli trevligt.

Välkommen säger din vän

Sandro Key-Åberg

EN PEGAS PÅ SNABBVISIT

Om Nils Ferlins planer på att byta förlag

av Herman Stolpe

Poste Restantes redaktör Gunar Larson råkade häromåret få i sin hand min lilla bok "Pegaser i närbild" (Bokvännerna 1961), som byggde på ett föredrag i Författarföreningen och var mitt avsked från bokförläggarbanan. Gunnar Larson tog kontakt med mig och frågade, om jag hade någonting emot att avsnittet "En pegas på snabbvisit", som behandlar Nils Ferlin, infördes i Poste Restante. Det tillståndet lämnade jag gärna, men jag tillade, att jag kunde bygga ut framställningen en smula. Resultatet presenteras i det följande.

Vid årsskiftet 1947—48 blev jag chef för KF: bokförlag efter att ha varit studierektor i förbundet under många år. Det dröjde inte länge, förrän jag nåddes av beskedet, att *Nils Ferlin* var intresserad av att byta förlag och i första hand ville ha kontakt med KF och dess folkrörelseförlag. För en nybliven bokförläggare var meddelandet fascinerande och öppnade nya perspektiv. Men jag förstod, att ett förlagsbyte skulle vara förenat med många komplikationer inte minst för Ferlin. Jag beslöt därför att i ett brev be honom mycket noga pröva det steg, som han nu avsåg att ta. En författare skall inte byta förlag, som han byter skjorta, allra minst om förlaget är ett av Sveriges främsta kulturförlag, i detta fall A. Bonnier, som gjort sig känt för sin generösa behandling av många av förlagets författare. Jag fäste även Ferlins uppmärksamhet vid, att han i slutet av året skulle fylla femtio år. Man kunde räkna med att det förlag, som förfogar över skaldens hittillsvarande produktion, skulle utnyttja hans halvsekeldag för att driva en omfattande kampanj för hans böcker. Ett förlagsbyte måste dock verka hämmande på Bonniers reklamiver.

Detta brev fick inte alls den varnande effekt, som jag hade föreställt mig, snarare tvärtom. Ferlin förklarade, att han inte accepterade att vara bunden av något slavkontrakt utan själv ville avgöra, var han skulle ge ut sina verk i fortsättningen. Hans böcker borde tas om hand av ett folkrörelseförlag. Om KF hade intresse av att publicera hans poesi, som borde passa bra både i bokform och i tidningen Vi, väntade han sig ett besök i makarna Ferlins roslagstorp i närheten av Penningby. En så vänlig inbjudan måste naturligtvis accepteras, och det var enkelt ordnat, ty mitt eget sommarställe låg i närbelägna Vättershaga. Jag, Nils Thedin och Birger Lundberg i tidningen Vi beslöt att göra sällskap till Ferlin.

Före besöket hos Ferlins försökte jag skaffa mig upplysningar om bakgrunden till skaldens iver att byta förlag. — Det förhöll sig tydligen så, att Ferlins förvärv av stället Norrboda, Syninge, drog större kostnader än han räknat med, särskilt som behovet av grundliga reparationer var trängande. En godsägare i trakten, vars dotter gift sig med Ferlins gode vän, konstnären *Curt Clemens*, uppgavs med ogillande se, att den bohemiske skalden slog sig ner i bygden, och han hade tydligen gjort vad han kunnat för att lägga krokben för Ferlins förvärv av huset.

Ferlins stora behov av kontakter hade, ryktades det, tvingat honom att uppsöka Bonniers med anhållan om nya förskott. Det hade förflutit fyra år, sedan Ferlin publicerat en dktsamling ("Med många kulörta lyktor", 1944) hos Bonniers, och Ferlin hade nu inte kunnat erbjuda något nytt bokmanus för snar publicering . Många bokförlag kämpade vid denna tid med stora svårigheter, och även Bonniers hade drabbats av de besvärliga konjunkturerna. Ferlin hade tydligen inte haft

framgång i sina försök att få ett nytt betydande förskott. Det var förmodligen denna motgång, som gett Ferlin idén att söka sig till ett annat förlag.

Även om det smickrade mig i egenskap av nybliven bokförläggare, att en av landets främsta skalder, som jag tidigare bara haft flyktig kontakt med, hade denna starka längtan att få ge ut böcker på KF:s förlag, måste jag efter mina bakgrundsstudier säga mig, att de avgörande skälen till Ferlins önskan att byta förlag var de ekonomiska. Han behövde helt enkelt pengar och antagligen ganska mycket pengar. Ett annat skäl till hans önskan att lämna Bonniers var utan tvivel, att han var allvarligt chockad av upplevelsen att han, en av de folkkäraste diktarna i Sverige, skulle behöva stå med mössan i hand i det stora förlagshuset vid Sveavägen — och bli avvisad. Hans indignation tog sig på den punkten uttryck i drastiska ordvändningar.

En vacker sommardag 1948 gav jag och min fru oss per bil iväg till Ferlins diktarbostad, som låg idylliskt på en backe med vid utsikt över en liten sjö med vassklädda stränder. Men Nils Ferlin var inte hemma i stugan. Det var bara att slå sig ned i fru Hennys trivsamma sällskap och vänta på skaldens återkomst.

Efter en stund skymtade Ferlin nere vid stranden. Han hade varit ute på fiskafänge, tyvärr med magert resultat. Med drömsk blick kom han glidande genom gräset, kanske nynnande:

Det är som jag skulle ha glömt någonting,
någonting men jag vet inte vad —?
Och jag vandrar så underligt tveksamt kring
genom vårgrönt och fallande blad . . .

Det är som jag skulle ha drömt någonting,
någonting som är mera än jag . . .
Men jag vet inte alls, och vad talar väl för
att jag kommer ihåg det en dag?

Punktlighet tillhör mera sällan de dygder, som odlas av skalder. Varför skall man ha irriterande, tickande handklovar, när Gud Fader satt solen som sitt eget stora ur mitt på himlen?

Makarna Ferlin hade lovat att bjuda på mat och dryck. Snart var fru Henny i färd med att bulla upp på köksbordet. Stugan var liten och köket var ett allrum, som också tjänade som matsal. Här bjöds smör, ost, sill, potatis och annat tilltugg. Mitt på bordet tronade en brännvinsflaska. Här fanns alltså den ambrosia och nektar, som hör hemma i en lantlig skaldeboning.

Värden föregick gästerna med gott exempel, när det gällde att göra heder åt bordets håvor. Först vid kaffet kom samtalet in på hans författarskap.

Ferlin sade rent ut, att hans poetiska skapande inte flödade lika ymnigt som i yngre dagar, då han kunde leka med många motiv i tät följd. Jag vill minnas, att han knöt an till dagens misslyckade fisketur och förklarade, att de poetiska motiven i hans yngre dar trängdes som fiskar i ett stim. Nu hade han svårighet att fånga bara en fisk och det hände, att den på nytt gled ner i djupet.

— Men du har kanske några dikter liggande, som du vill läsa för oss? Det är fyra år, sedan du gav ut en diktsamling.

— Nya dikter . . . Vi får väl se efter i vedboden, löd det förbluffande svaret.

Det fanns dock en fullt acceptabel förklaring till detta besynnerliga val av förvaringsplats för hans andes skapelser. Stugan var liten och skulle repareras. Åtskilliga möbler förvarades tills vidare i det uthus, som förmodades kunna dölja litterära stycken vid sidan av vedklabbar och bohag.

Henny Ferlin gav en försiktig antydan om att så vitt hon visste, fanns det inte några versmanuskript i vedboden. Jag vill minnas att hon dock förmåddes göra en utflykt till den säregna skattegömman. Hon kom emellertid tillbaka utan poesi i sina händer.

Nils Ferlin gav oss emellertid gott hopp. Han påpekade att det i allmänhet förflöt fem à sex år mellan hans diktböcker: "5 st visor" av Fabian (1925), "En döddansares visor" (1930), "Barfotabarn" (1933), "Goggles" (1938), "Yrkesvisor" och "Med många kulörta lyktor" (1944). Med bibehållen rytm kunde man vänta en ny diktsamling 1949 eller

1950. (Det kan vara intressant att notera, att "Kejsarens papegoja" kom ut 1951, "Från mitt ekorrhjul" 1957 och postumt "En gammal cylinderhatt" 1962).

Ferlins litteraturhistoriska översikt lovade gott för framtiden, och han var trots förnyade varningar helt inställd på att bryta med Bonniers. Det drogs upp riktlinjer för ett kontrakt, där en av punkterna var att 8000 kronor skulle utbetalas vid kontraktets underskrivande. En stor del av beloppet behövdes säkert för att försätta diktarbostaden i hyggligt skick. Tidningen Vi skulle beredas tillfälle att i förväg publicera diktprov ur den kommande diktsamlingen.

Inom kort hade jag mottagit ett förgrymmat brev från Bonniers, där man ville göra gällande, att jag lockat Nils Ferlin att överge sitt gamla förlag. Så förhöll det sig ju inte alls. Det var Ferlin som tagit upp kontakten med KF, och han hade trots varningar från min sida envisats med att vilja bryta med Bonniers, som väckt hans misshag. Att det förhöll sig på detta sätt, kunde jag bevisa genom att skicka över till Bonniers en kopia av det brev till Ferlin, där jag uttalat varningen.

Det är möjligt att Bonniers, trots detta vittnesbörd, med sin hundraåriga erfarenhet av ränkspelet i förlagsvärlden i alla fall misstänkte, att KF velat i hemlighet lägga beslag på geniet Nils Ferlin. Konflikten fick emellertid en ypperlig lösning ur Bonniers och förvisso även Ferlins synpunkt. Bonniers såg till att de fick direktkontakt med skalden. Säkerligen utlovade man då minst lika goda kontraktsvillkor, som KF garanterat, och övergav den negativa förhandlingsattityd, som väckt Ferlins vrede.

Det enda poem, som jag mottog från Nils Ferlin, löd:

"Det gick som du trodde.
Jag stannar hos Bonniers
Nils Ferlin"

Jag vill inte fördölja, att det fanns bedömare av mitt agerande i Ferlinfallet, som ansåg att jag genom brist på djärvhet berövat KF:s förlag en ovärderlig tillgång. Enligt min och många andra förläggares och författares mening åstadkoms emellertid olidliga förhållanden, när författare, som ett förlag satsat mycket på, plötsligt sviker och går över till ett annat förlag. Om det sker, måste i varje fall utbetalade förskott på nya böcker övertas av det nya förlaget. Personligen ansåg jag att Bonniers var väl värda att få behålla Nils Ferlin i sin stora krets av förnämliga författare. Och om Ferlin och hans rådgivare i litteraturpolitisk taktik lyckats använda KF:s förlag som murbräcka i kampen mot Bonniers, unnade jag honom gärna denna framgång.

På en punkt kunde Ferlin hålla fast vid överenskommelsen med KF. Han sände några av dikterna i sin nya samling i förväg till Vi, bl a inledningsdikten. Den första strofen löd:

Små vägar fick jag att sanda,
och rosor i stora fång
ser jag från min veranda.
Dock göres mig dagen lång.
Det är något fel med min trädgård.
Det hörs ingen fågelsång.

Det var tydligt, att skalden angripits av mjältsjuka. Men alltjämt kunde han finna gripande uttryck för sitt pendlande mellan livslust och nattsvart förtvivlan. Hans gängliga gestalt, mager om bena, var som en violoncell, som tagit skada, men som inte berövats sitt musikaliska klangvärde. Mästerliga ackord skulle under ytterligare några år fängsla Nils Ferlins tacksamma läsare.

I februari 1977 Herman Stolpe

Stig Åsbergs illustration till "Om okänt och fågelsång", som första gången publicerades i tidningen Vi nr 39/1948.

Om okänt och fågelsång

av NILS FERLIN

Små vägar fick jag att sanda
och rosor i stora fång
ser jag från min veranda
dock göres mej dagen lång.
Det är något fel med min trädgård.
Den är utan fågelsång.

* * *

Fågelsången kring tingen
var kommer väl den ifrån?
Själv märkte jag kanske ingen
för bitterhet och för hån.

Själv märkte jag nästan ingen
men tror på dess kraft ändå.
Fågelsången kring tingen
har de barnögde hittat på.

* * *

De ville dej i fängsel
för fågelsångens skull.
Men alla deras stängsel
dem skrattar du omkull.

Alls ingenting bedrövar,
lugnt bidar du din tur.
De vägarna du strövar
dem stänger ingen mur.

Och dör du där i hopen
i ynkedom och drav
ska fjärran fågelropen
strö klarhet kring din grav.

Stig Åsberg 1948.

ELSA GRAVE

Vår tystnad

Vår tystnad
mitt i det
växande skriket
är inte vår glömska
vår frihet
är inte bara
en rapportcentral
lika vanmäktig
som de förföljdas ofrihet

Vår tystnad
är frihetens förbannelse
över ofrihetens
lössläppta mörker
vårt livslånga samband
med andras mörker
som vi inte ser.

Rapporter om terror
och bortslitna naglar
Rapporter!
att rapportera
är detta ett sätt att glömma?
Rapport som en del
av vår tystnad
medan de förföljdas
motstånd
redan mäts i avslitna naglar
som dag efter dag
men tidigt i gryningen
slängs ut
över soptippar
och avskrädeshögar
i en omätbar
smärtanhopning

Lyssna till skriken
människors livssmärta
som bärs vidare
ömt
som lindade
bödelsbäbisar
diande
förföljarnas
patronbälten!

Och nagelrötterna
rotar sig
på våra avskrädeshögar
och svarta händer
slår ut ur marken
och skriker
en dödsängels vanmakt
genom all levandets smärta
som strös ut över världen
den väldiga avskrädeshögen

INGEBORG ERIXSON

Kriminaldåren (1912)

Vad vet ni om ångest, sade flickan
Jag har sett den en gång på min skolväg
Hört ett skri i morgontidig tystnad

Inget annat likt — långt borta, nära
där mitt öga gick i hjälplös cirkel
mellan järnvägsbron och sjukhusparken
och tillbaka mot den svarta rälsen

Mänskor kom och gick — man mumla' något
om en dåre — och då såg jag
fångat upp i raden utav gluggar
ansiktet vitt pressat mot ett galler

Intet mörker syntes mig som detta
då en okänds ögon sög mig till sig
höll mig fast med stirrande pupiller
glimmande som i ett gruvschakts vatten

Vad vet jag — kanhända var det bara
livet naket sprängt ur tomhetsschaktet
Kanske sökte det en hand långt borta
Skönjde något levande i grönskan
Var, fast vettlöst utanför var tanke
självt ett barn nu klamrat fast vid barnet

Mänskor kom och gick med raka ryggar
För var rygg som vändes snedvreds munnen
formande på nytt sitt skri i strupen

Jag var liten och slet till mig blicken
bortåt där den svarta järnvägsrälsen
gick sin blanka färdväg mot ett intet

Vad vet ni om ångest, sade flickan
Jag had sett den i en dåres ögon
riktad mot en enda punkt, min egen . . .

NILS FERLINS BIBELINTRESSE

av Jenny Westerström

Om Nils Ferlins inställning till den officiella, konfessionella kristendomen har det som bekant skrivits mycket — även i all blygsamhet i detta lilla medlemsblad. — Men om Nils Ferlins mera direkta intresse för bibeln och inte minst om hans påverkan av bibelns språk har det sagts mindre.

Desto gladare är vi att här få för första gången publicera en av de få akademiska studier som skrivits på området. Fil mag Jenny Westerström försvarade 1970 vid prof Carl Fehrmans institution i Lund en trebetygsuppsats med titeln "Det bibliska stoffet i Nils Ferlins dikter". Senare ägnade hon sig några år åt annan verksamhet, men sedan något år arbetar hon nu på en doktorsavhandling om Nils Ferlin.

Jenny Westerström har — som gammal medlem — vänligt gett sitt tillstånd till att Poste Restante återger något avsnitt av uppsatsen. Det blev kapitlet med titeln "Bakgrund till Nils Ferlins bibelintresse".

/—/

Jo: Freud har jag läst och Adler. — Och Biblia läste jag med

/—/[1]

I denna dikt påstår Nils Ferlin, att han läst bibeln. Även om man inte får lita på, att detta är ett självbiografiskt faktum, så visar det, att Ferlin måste ha känt till bibeln.[2] I ett brev från den 17.12. 1952 säger Ferlin: "Mitt bibelstudium är av gammalt datum. Helst läser jag gamla biblar."[3] Här blir vi övertygade inte bara om, att han läser bibeln, utan också om, att han gjort det sedan länge. Vi får också veta, att han intresserar sig för gamla biblar.

Ordet "Biblia" i citatet ovan avser sannolikt Carl XII:s bibeln.

Ferlins farfar var präst. Det säger han själv i dikten "Nyss" i diktsamlingen *Barfotabarn.*

/—/

Farfar var präst, han — och schartauan — men jag är ett flarn och ett spån.[4]

/—/

Eftersom farfadern dog 1892, sex år före Ferlins födelse kan han inte direkt ha påverkat Ferlin till att intressera sig för bibeln. Däremot kan denne ha hört berättas om sin farfar. Denne var kyrkoherde och sedermera även kontraktsprost i Färgelanda och Ödeborg församlingar i Dalsland under en stor del av sitt liv. Här gjorde han stora insatser i församlingen både på det andliga och världsliga planet.[5] Farfaderns religiösa inställning präglades av stor stränghet[6] vilket jag också tycker visar sig i den av hans predikningar, som jag har läst. Tre stycken predikningar av honom finns nämligen utgivna.[7] Den jag läst, är en likpredikan, som prosten Ferlin hållit i Färgelanda kyrka den 18 juni 1889. Av denna framgår tydligt den strängt schartauanska uppfattningen: Gud är den allsmäktige domaren. Efter hans lag skall man leva och ständigt vara beredd på den yttersta domen.[8] Om Ferlin just läst denna predikan av farfadern, kan jag inte påvisa.

Att farfaderns böcker inte varit honom främmande kommer fram av dikten "Nyss". *Nyss har jag läst i en tung gammal bok som min farfar predikat ifrån.*[9]

/—/

Nyss har jag läst i en tung gammal bok om Herren för orätt och rätt,
han som i tidlösa tider knöt sjustjärnans bandrosett.

Här antyder Ferlin innehållet i den bok som farfadern använt. Troligtvis avses bibeln med orden "tung gammal bok". Man kan t.o.m.

sluta sig till att det är Jobs bok Ferlin avser, då han talar om sjustjärnan. Job 38:31 (Carl XII:s bibel) lyder: "Kan du binda tillsammans sjustjernornas band; eller uplösa Orions band?" I det följande berättar han, om hur oförstående han känner sig inför orden i farfaderns bok.

/—/

Gyllene, tunga och höga har orden mej brusat förbi,
främmande ord som jag inte förstår i min intighets dagdriveri.[10]

/—/

Tydligt är att farfadern — så som Ferlin hört talas om honom och uppfattat honom — med sin strängt religiösa inställning gjort ett mycket starkt intryck på sonsonen. I dikten "Nyss" lyfter diktjaget ögonen mot porträttet kanske i undran över, hur denne stränge man kunde se ut i verkligheten, eller kanske, för att han känner en viss vördnad och beundran för denne förfader, som han aldrig sett.

/—/

Nyss har jag flyttat från boken min blick och stirrat på farfars porträtt.

/—/[11]

Inför farfaderns porträtt markeras emellertid Ferlins egen oduglighet och litenhet. Han säger i den på föregående sida citerade dikten om sig själv, att han är ett "flarn och ett spån". Vidare säger han:

/—/

Ingenting, ingenting har jag och alls inga ting har jag gjort.
Och jag vet att jag inte har levat tillnärmelsevis som jag bort.[12]

/—/

Runnquist anser att farfadern i Ferlins diktning utgör "en symbol för trygghet i tron".[13]

Trots att man inte får sätta likhetstecken mellan diktjag och författarjag, anser jag, att det är så uppenbart, att Ferlin hade sig själv i tankarna, när han skrev dikten "Nyss", att man kan våga stödja sig på den, såsom självbiografisk källa. Därför har jag citerat så många strofer av denna dikt.

I Ferlins bokhylla var, enligt uppgifter av besökare, under senare delen av hans liv, många biblar av olika format, ålder och utformning.[14] Troligt är, att dessa var arvegods från farfadern. Om denne haft ett visst inflytande på Ferlin till att väcka hans bibelintresse, så har han i alla fall inte påverkat Ferlin till att anamma samma tro som han. Ferlins grundinställning till bibeln är inte den schartauanska uppfattningen, vilket framgår av det sätt varpå han använder bibeln i sin diktning. Schartauanerna håller på den strängt dogmatiska läran, att bibeln är Guds ord och oantastlig. Detta respekterar, som vi i följande kapitel skall se, inte Ferlin, vilken ofta parodierar på och ironiserar över bibeln.

Hur var andan och stämmningen i föräldrahemmet? Gick den stränga schartauanska synen i arv till sonhemmet?

Ferlins far var journalist. Han var "en stämningsmänniska, sprudlande intelligent och kvick fast ojämn i lynnet".[15] Eftersom han dessutom var mycket opraktisk, var det modern, som fick ha hand om det mesta.[16] Miljön och stämningen i hemmet var mycket olik Nils Ferlins fars stränga barndomshem.[17] Nils Ferlin och hans två systrar uppfostrades mycket fritt. Föräldrarna var fria från dogmatism[18] och ett mycket gott förhållande rådde mellan föräldrar och barn.[19] När Nils var elva år gammal, dog fadern. Modern fick då själv ta hand om barnen. Ferlin var mycket fäst vid sin moder, och hon kom att betyda mycket för honom ända fram till 1936, då hon avled[20] Det var således inte någon schartauansk strängt kristen anda, som Ferlin uppfostrades i, men att atmosfären i hemmet var religiös, råder inga tvivel om. Modern och barnen brukade samlas till aftonbön. Då tävlade Nils och systrarna om vem som bäst kunde läsa upp psalmverser utantill.[21]

Under den tidiga barndomen fängslades Ferlin — enligt vad han själv berättat — av riterna i den judiska synagogan, som han kunde se in i från huset där han bodde. Detta kan ha spelat en viss roll för att väcka hans bibelintresse.[22]

I Filipstad, dit familjen flyttade från Karlstad, gick Ferlin i realskola. Han hade en lärare, som han tyckte mycket om. Det var

Magnus Jungblom, som undervisade i bl.a. kristendom. Att denna person betytt mycket för Ferlin, framgår av att denne vid hans död tillägnat honom en dikt, som ingår i diktsamlingen *Kejsarens Papegoja*.[23] Ferlin var mycket intresserad av ämnet kristendom, säkerligen mycket tack vare Magnus Jungblom.[24] Häggqvist påstår att denne "uppmuntrade /. . ./ Nils' egen dragning till religions- och kyrkohistoria."[25] Han pekar också på att, Ferlin fått exakta kunskaper, tack vare sitt goda minne, vilket han senare visade i sin diktning.[26] Då Ferlin skulle skriva sin realexamensuppsats valde han, enligt vad Häggqvist säger, mellan ämnena "Olavus Petri" och "Jesu bergspredikan". Han fastnade för det förstnämnda, och Häggqvist anser, att det i denna uppsats möjligen finns påverkan från Kristusgestalten. Detta, menar han, var inte underligt, ty Ferlin var tidigt intresserad av bibeln och religionen.[27] Häggqvist nämner längre fram i sin bok att "Bibeln var utan varje tvivel, vid sidan av Frödingshäftena, den förnämsta poesiboken i Nils Ferlins ungdomslektyr.[28] Vad han helst sysslade med i bibeln har skolkamraten Andborg berättat om; medan de andra i klassen tragglade med kyrkofäderna, höll Ferlin på med Höga Visan, Psaltaren, Predikaren och profeterna Amos och Hosea.[29] Skolan fordrade, att eleverna gick i kyrkan var tredje söndag under läsåret.[30] Dessa kyrkobesök har säkerligen också i hög grad hjälpt till att inpränta bibelns ord i Ferlins minne. Även böner, altarsånger och annat ur gudstjänstens vanliga ritual har etsats in hos honom, för att sedan dyka upp här och var i hans diktning. Vid femton års ålder diktade Ferlin själv psalmer en gång, då han låg på sjukhus.[31] Man finner också en psalmartad stil i många av hans dikter.[31] Konfirmationsundervisningen fick Ferlin av pastor Anders Anngren. Han var gift med en faster till Ferlin. Pastor Anngren var en präst, som var i Ferlins kynne. Han tog sig gärna "ett glas", och så "var han hjälpsam mot behövande".[32] Ferlin var också ofta gäst hos kusinerna i det Anngrenska hemmet.[33] Under sin ungdom mottog Ferlin även andra intryck, som kan tänkas ha satt spår i hans dikter t.ex. besöken, som han och kamraten Andborg gjorde på väckelsemöten.[34] Kontakten med pingstvännerna, gjorde starkt intryck på honom, men i negativ riktning. Han tyckte att dessa var falska, hycklande och skenheliga.[35]

Under ungdomstiden författade Ferlin en gång tillsammans med några kamrater ett förslag till ett nytt religionssystem, som de ämnade skicka till ärkebiskop Nathan Söderblom. Detta visar vilket intresse han hade för religionsfrågor.[36]

Ett annat belägg för att Ferlin i sin ungdom varit mycket intresserad av och insatt i bibeln visar ett skämtsamt brev, skrivet för en pojkväns räkning till en flickvän. Det är en pastisch på de poetiska böckerna i bibeln främst på Höga Visan.

"Prinsessa, prinsessa! Du som är lik en trädgård på Lamyrra. Dina ögon äro som en hermelin. Den, som blickar in i dina ögons djup, drunknar i ett hav av sällhet. Din mun är som en rosenröd snäcka, prydd med pärlor. Ja, ditt leende berusar mer än ädelt vin. Ditt tal är ljuvligt som en himmelsk cymbal. Dina kinder äro som ett kluvet granatäpple. Din hals är en skönhetens piedestal, som en pelare i Salomos tempel. Dina bröst äro som två killingar, födda på samma gång och av samma moder. Ja, Du är i allo däjelig min kära, och en ingen fläck finnes på dig. Du har tagit mitt hjärta bort. Ditt ögas blixt har antänt det. Jag värmdes, när jag såg dig min kära. Du var för mig såsom vårsolen för den unga blomman. Men — allt är fåfänglighet. Jag tänkte i mitt hjärta att hålla mitt kött från vin och hålla mitt hjärta till Dig, att jag måtte sällhet finna. Jag fann den ock, men — allt är fåfänglighet.

Helfrid, Helfrid! Vi gjorde du mig detta? Varför har du övergivit mig? Se, min själ är bedrövad intill döden. Ingen tröst finnes för mig. Ack, min själ är svårligen förskräckt! Ack, Helfrid huru länge? För din mildhets skull vänd dig åter till mig. Si, mitt ansikte är förfallet av sorg och är gammalt vordet. Jag är så trött av suckande, och jag väter mitt läger under natten med mina tårar. Ty, jag kan inte glömma dig, Helfrid. Min kärlek är starkare än döden. Dödsrikets portar är den icke övermäktig. Ingenting kan kväva min lidelse. Icke ens floderna eller de stora haven kunna släcka den. De stora bergen kunna icke krossa den.

Men — ta't lätt! Förlorar man en, står en tusende åter.

Hej schweiz."[37]

Några år senare, då Ferlin för en förseelses skull satt i fängelse, under några månader, studerade han bibeln ingående och noggrant, hävdar Andborg.[38]

Ferlins noggranna läsning av bibeln berodde också på den stora beundran, som han hyste för dess stil. Detta intresse för bibelns språkliga utformning framgår också av hans deltagande i diskussionerna kring den nya bibelöversättningen av Tegnér d.y. Den översättning som kom att stadfästas 1917. Han tyckte inte om denna ty "den föreföll honom alltför trivial och opoetisk."[39]

Nils Ferlin var alltså en trägen bibelläsare i sin ungdom. Det var inte bara i ungdomen som Ferlin hade så stort intresse för bibeln, utan även genom hela livet bibehöll denna sin aktualitet för honom. Dessutom tycks han hela tiden varit intresserad av religiösa spörsmål. Exempel på detta är angreppen på Oxfordrörelsen, som höll ett möte i Visby sommaren 1938. Han vänder sig här särskilt mot den kristna återlösningsläran om vilken han skriver: "Ty huvudsaken för människan och hennes ära, det var väl detta att Kristus *levde*, inte det att han dog. Men det begrep inte Paulus, fanatikern med det torra hjärtat och de otaliga breven. Möjligen blev han för hastigt omvänd. Men när vi nu återkommit till Paulus /. . ./ ska jag be att få påpeka att jag ingalunda glömmer den vackra visan om kärleken (i Korinterbrevet) som är långmodig och mild och som tror allt och förlåter allt."[40] Under en intervju med Ferlin 1955, yppade han på tal om Jobs bok följande: "Underligt. Han förlorade allt han ägde. Så fick han nya ägodelar, ny hustru, nya barn. Och då var genast allt bra. Märkte han då inte att det inte var samma hustru, inte samma barn?"[41] Dessa två exempel har jag anfört endast för att visa, att bibeln var ständigt aktuell för Ferlin. Starka belägg för Ferlins bibelintresse finns emellertid i hans dikter.

Eftersom Ferlins religiösa inställning — vilken ofta diskuteras — inte är av någon avgörande betydelse för min uppsats, ämnar jag inte ytterligare behandla denna.

---

1 N. Ferlin, "I stolta städer" i Goggles 1938
2 K-G Hildebrand, Bibeln i nutida svensk lyrik, 1939, s. 188
3 N. Ferlin, Och jag funderade mycket, 1965 s. 67
4 N. Ferlin, Barfotabarn, 1933
5 Å. Runnquist, Poeten Nils Ferlin, 1958 s. 16
6 A. Häggqvist, Ferlin, 1942 s. 13
7 S U: Johansson, Faror för Nils Ferlin, SLT, 1946
8 J. Ferlin, Likpredikan, hållen i Ferglanda kyrka /. . ./, 1889
9 N. Ferlin, Barfotabarn, 1933
10 N. Ferlin, Barfotabarn, 1933
11 N. Ferlin, Barfotabarn, 1933
12 N. Ferlin, Barfotabarn, 1933
13 Å. Runnquist, a.a. s. 17
14 VJ nr 59, 1952
15 A. Häggqvist, a.a. s. 13
16 A. Häggqvist, a.a. s. 13, 14
17 Å. Runnquist, a.a. s. 19
18 A. Häggqvist, a.a. s. 14
19 Å. Runnquist, a.a. s. 19
20 N. Ferlin, Och jag funderade mycket, 1965 s. 13
21 A. Häggqvist, a.a. s. 19 och 53
22 G. Andborg, Nils Ferlin vännen-skolkamraten, 1966 s. 8
23 N. Ferlins, Kejsarens Papegoja, 1951
24 Å. Runnquist, a.a. s. 26
25 A. Häggqvist, a.a. s. 39
26 A. Häggqvist, a.a. s. 41 f
27 A. Häggqvsit, a.a. s. 43 ff
28 A. Häggqvist, a.a. s. 52
29 G. Andborg, a.a. s. 40
30 G. Andborg, a.a. s. 15 f
31 A. Häggqvist, a.a. s. 53
32 G. Andborg, a.a. s. 15—16
33 G. Andborg, a.a. s. 18—19
34 A. Häggqvist, a.a. s. 56
35 A. Häggqvist, a.a. s. 94
36 A. Häggqvist, a.a. s. 56
37 A. Häggqvist, a.a s. 196
38 G. Andborg, a.a. s. 40
39 A. Häggqvist, a.a. s. 53
40 N. Ferlin, Och jag funderade mycket, 1965 s. 93—94
41 V. J. 1955 nr 52

STIG WARREN

"Gång på gång gestaltar Stig Warren en känsla som säkert de allra flesta av oss någon gång haft: inuti mig, dolt av allsköns bråte, finns mitt egentliga jag och kommer bara glimtvis i dagen." (Ur Urban Anderssons långa recension i Sv D av Stig Warrens nyutkomna diktsamling " Monoliten" (LT:s förlag). — "Språket är ett redskap som Stig Warren använder med överlägsen säkerhet." (Ur Anne Marie Geddas lika positiva recension i Södermanlands Nyheter).

1974 års Ferlin-stipendiat Stig Warren har alltså visat, att priset föll i god jord. "Monoliten" kom ut i januari 1977. Redan i höst kommer nästa bok, novellsamlingen "Brevduvan från dödsriket" på samma förlag. För närvarande arbetar Warren på en roman. Och hela tiden skriver han samtidigt sina dagsverser under signaturen "Joakim", dagsverser av ett slag som knappast längre skrivs i det här landet: formfulländade som sonetter, melodiösa och samtidigt lika vardagsnära som djupt mänskliga.

Här följer några nya "Joakimer", som Stig Warren — sin vana och sin vänliga natur trogen — visat PR förtroendet att få publicera.

Tea for two

I Goethes sällskap sitter Eckermann
och dricker thé en förvårskväll och lyssnar,
och Goethe pratar om ett kopparstick,
som är hans käraste av konstklenoder,
signerat Rubens, och som nu han visar
för Eckermann, till vilken Goethe säjer:
Vad ser ni själv, min bäste Eckermann,
i detta underbara stick av Rubens?
Och Eckermann, han svarar aningslöst:
Jag ser en konstnär, som har sett naturen —
och gett den tusan, fyller Goethe i,
ty som ni ser av skuggorna på bilden
har ljuset inte blott en enda källa,
och det är det jag menar är en konstnär,
att om hans geniala fantasi
har sett en bild och denna bild ej stämmer
med det vi kallar för naturens lagar,
då gör en konstnär sej naturen fri
och skapar bilden som han ser den själv.

Upptäcktsresande

Som i en annan värld
men kvar på Jorden.
Det är på upptäcktsfärd
du finner orden.
Oskrivet blad är vitt
som fläck på kartan vit.
Riket är ditt
om du kan ta dej dit.

Gammal sångare

Varenda dag blir någonting begravet.
Rutinbestyr för varje äldre man.
I dag har jag begravt en dröm vid havet,
lagd i en snäcka jag på stranden fann.
Dödgrävarnävar blir den gamles nävar,
men sysslan sköter han ju ofta stum.
Själv har jag sången kvar, men hur jag bävar
för stunden då den tystnar i mitt rum.

I skymningen

Det finns en stillhet i ordet kväll,
det finns en lampa i ordet,
och det kan dofta som gammalt tjäll
med aftonvarden på bordet.
Jag längtar hem efter tusenmila
och vilsna vandringars bittra rön.
I ordet kväll finns det vila
och aftonbön.

In i det sista

O du som av ambrosia och nektar
så rikligt gav åt gudarna en gång!
Långt från Olympen, flykting som försmäktar,
ropar jag fåfängt på dej med min sång.
Men i mitt minne ser jag dej servera
odödlighet och ungdom vid ett bord,
dit också jag var kallad att agera
som gud bland gudarna med mina ord.
Nu är jag gammal, Hebe, och jag fäktar
i tomma intet med min penna nu,
men drömmer om ambrosia och nektar
för att jag minns dej, för att du var du.

HÉLÈNE MEURLING

Clownen

Skuggor har ljusa vägar —
kaspergestalt i vredens vind
världen är din teater
du hänger,
du sprattlar
poserar
allt efter nya tablåer
ömsar du skinn . . .

den tråd jag begagnar för att få dig att
sprattla
är skräcken i vredens vind
nu ler du, byter trikåer —
oceanen har ögon,
horisonten glöd . . . du trampar på elden,
dansar på tå
. . . jag applåderar
där du sprattlar
hög är din skugga, dröm fall över bord!
— — håll vad du lovat . . . dölj tanken bakom
ord . . .
kaspegestalt — vänd andra kinden till.

Hélène Meurling har själv illustrerat motivet också i bild på sidan mitt emot.

ROGER KELLERMAN

Elegi till en sluten avdelning

Med maskinmässig precision
stiger de döda dansarna fram
I tillvand resignation
dopade till marionetter

När musiken tonas upp
och ljuset tonas ned
blir likgiltigheten
självlysande

Till tonerna av en spöksonat
dansas den sista dansen

Det är lördagskväll
och nu återstår . . .
saften och skorporna

I Landet Av Styrka
där trodde du att du
hörde hemma
I Landet Av Svaghet
där bodde bara: Dom andra

men det var så här

I Ländernas Land
där jordbävningarna
dödat alla utom dej
där sitter du
i ett krossat hus
och petar dina naglar

CIRKUS

Dansk gendigtning: Sigfred Pedersen

Nils Ferlin finns översatt till många språk, något som kanske inte är allom bekant. Valda dikter finns överflyttade till både engelska och tyska — förutom givetvis till danska och norska. Här återges en dansk "gendigtning" av "Cirkus" (Goggles), publicerad i samband med en artikel om skalden i danska tidningen "Samvirke" (Motsvarigheten till svenska Vi) nr 5/1973. — Artikel och dikt ingår i den värdefulla klippsamling som Herman Stolpe skänkt Nils Ferlin-Sällskapet.

Jeg lærte mig at gå på hænder,
det måtte min mor skam se.
For hun var mit bedste publikum.
— Fem øre tog jeg i entré.
Det hele var bare et brændeskur,
men det kunne godt gå an.
Min cirkus havde et mægtigt flot navn,
den hed: — Tigerbrand.
Sukces'en var ganske oplagt,
alt klappede på en prik.
Trods det dog artisten siden
en kummerlig skæbne fik.
Det gik ham lidt dårligt i livet,
han blev en forhutlet karl.
Men som han var allerlængst nede,
røg han op, med en saltomortal.
— Han fik ærespris og medalje,
og han kom i første rang.
Det ville ha' glædet hans moder,
men hun var ikke hjemme dengang.
Hun rejste bort uden varsel,
hun bor i et andet land
langt borte fra pris og medaljer
og fra Cirkus Tigerbrand.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 1976

Styrelsen för Nils Ferlin-Sällskapet får härmed lämna verksamhetsberättelse för 1976.

Styrelsens sammansättning:

Ordförande
författaren Sandro Key-Åberg

Vice ordförande
direktör Olof Ögren

Sekreterare
redaktör Gunnar Larson

Skattmästare
direktör Curt Enström

Övriga ledamöter
riksdagsman Sven Aspling
landshövding Rolf Edberg
förf fil dr Johannes Edfelt
fil mag Tor Englund
regissör Edvard Matz

Suppleanter
universitetsbibl Ola Christensson
konstnären Idun Lovén
skådesp. Eva-Lisa Lennartsson

Redaktionskommitté
Ove Almström
Tor Englund
Gunnar Larson

Sammanträden

Nils Ferlin-Sällskapets styrelse har under 1976 haft tre protokollförda sammanträden.

Vid årsmötet som hölls på Publicistklubben i Stockholm den 5 maj omvaldes förf Sandro Key-Åberg till ordförande och nyvaldes regissör Edvard Matz som ordinarie ledamot. Övriga ledamöter omvaldes och styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna året. Fil dr Johannes Edfelt har meddelat sin önskan att avgå som styrelsemedlem på grund av åldersskäl.

Värmlands Museums Ferlin-utställning i Karlstad, efterföljd av en nedbantad sådan i Göteborg (Wermlandsbanken) och i Stockholm (Kulturhuset), uppmärksammades i fråga om möjliga stödåtgärder.

Vid den efterföljande middagen deltog sextiotalet Ferlin-vänner, varvid landets numera mest professionella Ferlin-tolkare gjorde storartade insatser, i vanlig ordning kan man numera säga. Härtill läste Barbro Casselli, Albert Berglund och Elsa Ehrenborg egna dikter

Ferlin-stipendiet

Den 21 oktober 1976 utdelade Sandro Key-Åberg årets Ferlin-stipendium i Stenhammarsalen i Göteborg till förf Elsa Grave, som tackade och läste egna sköna dikter.

Eva-Lisa Lennartsson, Toby Johansson och Gunde Johansson reciterade, sjöng och spelade tills Tor Bergner tog hand om finalen. Publiken uppgick till ca 150 personer.

Inkomster och utgifter

Under 1976 har tillkommit 118 nya medlemmar. Över 600 medlemmar har betalat in ca 12.200 kronor i förskottsavgifter. Å andra sidan tar fortfarande ungefär lika många emot Poste Restante sedan flera år *utan att* inbetala sin avgift, varför ett stort antal medlemmar måste strykas under 1977.

Genom sina frivilliga insatser har Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar *totalt* redan om något år passerat 100.000 kronor i utdelade skattefria stipendier till svenska poeter. En högst anmärkningsvärd insats.

BALANSRÄKNING

per den 31 december 1976

VINST & FÖRLUST KONTO

Stipendium	6.000. —	Medlemsavgifter	24.049. —
Allmänna omkostnader	1.659.94	Gåvor	1.470. —
Samkväm	1.246.50	Räntor	2.572.85
Poste Restante	16.823. —	Samkväm	1.388. —
Artist-arvoden	796. —		
Revision	225. —		
	26.750.44		
Årets vinst	2.729.41		
	29.479.85		29.479.85

UTGÅENDE BALANS KONTO

Kassa	474.95	NF-fonden	40.000. —
Postgiro	1.771.89	Medl.avg. -77	12.200. —
Kap. rkg	38.888.85	Div. pers.	402.65
Kap.-saml. rkg	3.428.96		
Kapitalkonto	10.767.41		
./. årets vinst	2.729.41		
	52.602.65		52.602.65

Stockholm i januari 1977

Sandro Key-Åberg *Johannes Edfelt* *Olof Ögren* *Edvard Matz*
Sven Aspling *Tor Englund* *Rolf Edberg* *Gunnar Larson*
Curt Enström

REVISIONSBERÄTTELSE

Nils Ferlin-Sällskapet

Efter verkställd granskning av räkenskaperna för år 1976 för Nils Ferlin-Sällskapet får jag härmed avge följande berättelse.

Jag har genomgått protokoll och styrelsens berättelse över verksamheten.

Behållningen på postgiro- och bankkonton har kontrollerats.

Då revisionen ej givit anledning att framställa någon anmärkning tillstyrker jag, att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattat.

Stockholm den 23 februari 1977

Birger Backvall

Skattmästare-rapport

Nils Ferlin-Sällskapet har under 1976 fått ett glädjande stort antal nya medlemmar. Hela 118 st. — Självfallet har också en del gamla medlemmar fallit bort, som regel av högst naturliga skäl.

Fortfarande är det ett hundratal exemplar av Poste Restante som kommer i retur till följd av adressändringar etc. Närmare en fjärdedel av medlemmarna har de senaste 3—4 åren slarvat med betalningen av sina avgifter, men vi har varit försiktiga med att stryka dem som medlemmar. Under 1977 finns det emellertid risk för att vi måste stryka närmare 300 medlemmar av våra totalt ca 1800. Därför hoppas vi på att kunna få minst lika många nya medlemmar i år.

Även under 1976 har ungefär en tredjedel av våra medlemmar varit vänliga att förskottsbetala sin avgift trots höjningen till 20 kronor. Detta ser vi som ett bevis på att Nils Ferlin-Sällskapet består av en mycket livskraftig och intresserad kärna av medlemmar, angelägna att få bidra till att vår poesi hålls levande med hjälp av dessa frivilliga extra insatser.

"Årets present" skulle vi vilja kalla den förträffliga Wermlandsbankens gåva på kronor 1.000.— till Nils Ferlin-Sällskapet. Vi skall försöka förmå vår duktige sekreterare att med samma goda resultat detta år "fresta" t.ex. PK-banken. Nämnas bör även att t.ex. en vänlig bokhandlare i Finspång också skänkt vårt Sällskap en penninggåva. — Det finns många bokhandlare i vårt land som kan känna sig föranlåtna att lämna litet "återbäring" får vi hoppas.

Vi är på god väg att kunna öka Ferlin-stipendiet i vart fall. Ett resultat som alla våra medlemmar har all anledning att känna sig hedrade av. Låt oss hjälpas åt!

Curt Enström

Nyskrivet om Nils Ferlin

Den kände Göteborgs-författaren Kjell Hjern, konst-, teater- och litteraturkritiker i ett stort antal kulturtidskrifter utöver olika dagstidningars kulturavdelningar, har åter kommit ut med en ny samling minnen och porträtt av kända och någon gång mindre kända kulturpersonligheter. Boken som har titeln "Göteborgsstråk" har utkommit på Zindermans. Vad som främst är av intresse för PR:s läsare är avsnittet "Möte med Nils Ferlin".

Boken är i övrigt rikt och förnämligt illustrerad, men kapitlet om Nils Ferlin vanpryds — reverenter sagt — av ett foto av skalden tillsammans med en av sina tonsättare Josef Briné. Det vanprydande är knappast själva fotot, som visar NF med armen i band, men väl bildtexten: "Nils Ferlin efter att ha brutit arm med en polis i Gamla Stan".

Detta foto är — förutom ett av skaldens välbekanta självporträtt på en diktsamling — den enda bild som boken kostar på Nils Ferlin.

Räcker det inte snart? Är det verkligen nödvändigt att fortfarande i all oändlighet återberätta alla mer eller mindre uppdiktade, mer eller mindre trovärdiga skrönor om armbrytning, vinterbadande, slagsmål och för många flaskor vid för många och föga lämpliga tillfällen?

Är det definitivt och för evigt otänkbart att berätta minnen av Nils Ferlin från andra utgångspukter?

Kjell Hjern har åtskilligt klokt och intressant att säga i det korta kapitlet om Nils Ferlins egen syn på sina dikter. Men även i dessa minnen är promillen av alkohol och egenartade fysiska övningar alltså — tyvärr — beklagligt stor.

G L

FERLIN-UTSTÄLLNINGEN

Icke ett nr av PR utan att berätta något om Barbro Järlidens förnämliga Nils Ferlin-utställning — den regeln har hållit en tid, och det finns inget skäl att frångå den heller nu. Den utställning i mindre format som visades på Wermlandsbanken i Göteborg i samband med stipendieutdelningen den 21 oktober -76 mottogs med stort intresse. Drygt ett tusental besökare är ingen dålig siffra. Och i mitten av november flyttade Barbro Järliden — icke utan ett visst bistånd från Nils Ferlin-Sällskapet — över utställningen till Kulturhuset i Stockholm. Där blev antalet besökare under ett par veckor ungefär det dubbla. Tor Bergner var liksom i Göteborg med och förhöjde stämningen vid vernissagen. Bland de första besökarna var givetvis de båda Ferlin-systrarna Lisa Silén och Ruth Hladisch.

VÄRDEFULL GÅVA

Ett bild- och klipparkiv håller sig ju varje tidning med självaktning med. För Poste Restantes del har det länge varit magert på den kanten. Men nu har bokförläggare *Herman Stolpe* (medförfattare i detta nr av PR) till Nils Ferlin-Sällskapet som gåva överlämnat en omfattande bild- och klippsamling om skalden. Däri ingår ett 20-tal större artiklar, 7 dikter av NF (varav några förnämligt illustrerade och flera i editioner som inneburit originalpresentationer) och ett 20-tal teckningar och foton av Nils Ferlin. — Särskilt för redaktören för PR innebär denna värdefulla gåva utan tvekan, att han för det fortsatta arbetet har fått ett delvis helt nytt utgångsmaterial. Och att han med andra ord känner sig högst avsevärt "lyftad i anden".

NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Nya medlemmar t o m februari 1977:

Alfredsson, Folke, Gamla Riksvägen 3 H, 370 20 Lyckeby
Andersson, Åke, Hantverkaregatan 19, 211 55 Malmö
Berklind, Sven, Gullrisgatan 6 D, 417 20 Göteborg
Björk, Signe, Kocksgatan 39, 116 29 Stockholm
Björkegren, Elsa, Utsättaregr. 145, 222 47 Lund
Blombergsson, Margareta, Sandfjärdsgatan 25, 121 70 Johanneshov
Bodin, Karin, Toredalsgatan 3 B, 417 16 Göteborg
Bolander, Eric, Erik Dahlbergsallén 5, 115 24 Stockholm
Collner, Sigrid, Vinthundsvägen 23, 123 62 Farsta
Dahl, Georg, Posseberg, 681 00 Kristinehamn
Davidsson, Sten, Övre Spannmålsgatan 4, 411 04 Göteborg
Elovson, Karin, Herrhagsgatan 39 B, 652 22 Karlstad
Ehnström, Thage, Starrbäcksgatan 3, 172 34 Sundbyberg
Grave, Elsa, Blomstervången, 302 47 Halmstad
Grylling, Essan, Infanterigatan 7, 171 59 Solna
Göransson, Hans, Träringen 25, 416 79 Göteborg
Jernberg, Gunnar, Bergerudsgatan 25, 654 68 Karlstad
Johnsson, Karl-Erik, Terrassvägen 6, 572 00 Oskarshamn
Jonasson, Harry, Kolsholmen Bjärka, 532 00 Skara
Kellerman, Roger, Ortvägen 7, 611 00 Nyköping
Kindberg, Karl, Fastlagsgatan 13, 415 12 Göteborg
Krüger, Linda, Regeringsgatan 77, 111 39 Stockholm
Kvarned, Inger, Björnvägen 11, 654 68 Karlstad
Lauth, Carin, Kungsgatan 5, 411 19 Göteborg
Lilljebjörn, Aina, Järnvägsgatan 3 A, 682 00 Filipstad
Lind, Gunnel, Hagforsgatan 10, 416 75 Göteborg
Lindén, Erik, Olvongatan 11, 703 60 Örebro
Lindström, Roine, Järvdalavägen 18 A, 582 59 Linköping
Ljungné, Anders, Befälsgatan 4, 415 05 Göteborg
Lorentzon, Sture, Rubingatan 19, Västra Frölunda
Magnusson, Ann-Britt, Mattssonsliden 14, 413 18 Göteborg
Malmsten, Gunnar, Holmgatan 14 A, 371 00 Karlskrona
Mathison, Linda, Annebovägen 2 A, 371 00 Karlskrona
Meurling, Hélène, Riddargatan 21, 114 57 Stockholm
Nilsson, Lars-Erik, Ytterviksvägen 8, 951 54 Luleå
Olsson, Per, Durgårdsvägen 220, 115 21 Stockholm
Palm, Lennart, Stiernhielmsvägen 22, 112 44 Stockholm
Ringvall, Britta, Mälartorget 19, 111 27 Stockholm
Scheman, Jerry, Furusundsgatan 8, 115 37 Stockholm
Silverbark, Kjell, 370 43 Sturkö
Sjölund, Axel, Lysviksgatan 101, 123 42 Farsta
Stolpe, Herman, Vendevägen 5 B, 182 61 Djursholm
Svensson, Tage, Klintens Väg 8, 414 76 Göteborg
Wahlund, Marianne, Stiftelsevägen 8 A, 818 00 Valbo
Wengholm, Kajsa, Vegagatan 10, 413 09 Göteborg
Wermlandsbanken, Box 1, 401 20 Göteborg
Westerström, Thorsten, Lilla Fiskaregatan 2, 222 22 Lund
Zetterström, Gertrud, Drakenbergsgatan 6, 117 41 Stockholm

Bilaga medföljer

Kallelse till medlemmarna

Nils Ferlin-Sällskapet håller ordinarie årsmöte *torsdagen den 28 april 1977 kl 19.30*

i Publicistklubbens lokaler, Strömgatan 24, Stockholm.

Föredragningslistan upptar bl a nominering av kandidater till 1977 års Ferlin-stipendium och styrelsen erinrar om medlemmarnas rätt att föreslå stipendiat.

Efter förhandlingarna vidtar den sedvanliga årsmötesmiddagen, som består av landgång, kallt blandat kött med potatissallad, öl eller vatten och kaffe till ett pris av 32 kr exkl service. Förhandsanmälan bör göras senast den 21 april till fru Nordell tel 08/36 29 20. Anmälan är bindande.

Hjärtligt välkomna till årsmötet!

Styrelsen

Poet om ensamhet.

Stig Warren, välförtjänt belönad med Ferlin-priset, kallar sin nya diktsamling "Monoliten". Det är tankar och stämningar ur den ensamma och udda människans liv, "så nära mellan syn och ord / att ingenting kan komma bort på vägen" som han själv skriver i en av dikterna . . . En viktig diktsamling att njuta och begrunda.

Klipp ur och skicka in kupongen till din bokhandel eller till LTs Förlag AB, 105 33 Stockholm. Ca-pris inkl. moms 35:—.

Jag beställer härmed "Monoliten".

Boken ska skickas per postförskott till:

Namn _____

Adress _____

Postadress _____

Poste Restante Medlemsblad för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1 1977

Styrelsens funktionär: Curt Enström, Nybrogatan 14, 114 39 Stockholm. Tel 61 66 79

På dagtid tel 36 29 20 (efterfrågas: fru Nordell)

Redaktör för medlemsbladet: Gunnar Larson, Åsögatan 70, 116 24 Stockholm. Tel 08/68 60 06, 0764/364 89

Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg ISSN 0345—9519